

Publicerad 2014-05-17 22:12 av byggpoeten

I mörkets dunkel

I ett dunkel gömmer jag mig, med ett ryt kommer jag fram

I solens ljus tänker du inte mig som sådan, i solens ljus döljer jag min hemlighet

När om dygnet natten strävar in vaknar min slumrande hemlighet, samma stund som solen faller, vaknar mitt sanna jag till liv

Jag finns djupt i mörkret, jagar ljuset från min egen lampa, till synes det är sett från dom som inte vet, att jag som döljs i mörkret kämpar för att fly, kämpar för att nå ljuset

Detta är dock långt från sant, det är i mörkret jag lever

I min vildaste fantasi är det alltid mörker, i min vildaste fantasi leker min hemlighet med mörkret

Min hemlighet lämnar spår i mitt sinne av tillfredsställelse, av lycka, av frihet

~~Lämnar dessa spår för att sedan i gryning krypa in i sin slumrande gömma tills den timme är skymning~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren byggpoeten med Poeter.se id #47449 innehar upphovsrätten